

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 95. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324074899040/facsimile.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

veje? Hr. Mantzius spillede korrekt, men interesserer ikke særdeles. Hr. Lindstrøm som Per agerede med en Suffisance, der ikke bødede paa en livløs og tom Fremstilling.

Hvad saa mere! Hr. Foss som Christoff: Dr. Ryge spillede i sin Tid Rollen og Hr. Foss er ingen Ryge og af Herkomst Operasanger, skønt det kgl. Teaters lidet opfindsomme Bestyrelse ikke kan tænke sig noget Stykke, gammelt eller nyt, uden hans Tilstedeværelse paa Plakaten. Nu spiller han ogsaa Viggo Mølke i *Dronning Margareta* ligesom den fremmede Mand i *Fruen fra Havet* — hvilket Talentets Omfang! Ikke siden Roscius' Dage er sligt set. Hvis det skulde være et Væddemaal, saa giver vi paa denne Side af Rampen fortabt. Og hvis man paa den anden Side vil Hr. Foss vel, saa gør man stor Synd imod ham ved ukritisk at anvende ham som Faktotum.

Fru Hilmer passer ikke til Pernille, hverken i Stemme eller Udseende, og hellere burde man forsøge Fru Emma Nielsen i den Art Roller end opslide hendes Talent i Ingénuer, der ligger hendes Naturel saare fjærnt. Blandt de øvrige Spillende greb Hr. Kolling sig an i den traditionelle Stil og pek saare paalideligt som Jens, og Fru Phister sagde Leonoras faa Repliker med Avtoritet. Men da ingen har stemt de Spillende

sammen, virker heller ikke en enkelt rigtigt udtalt Replik.

Efter al Sandsynlighed har ingen af Teatrets udmærkede Instruktører overværet Prøverne, i hvert Fald har de ikke faaet Tid til at sysle med Iscenesættelsen. Ellers var det nemlig umuligt, at Stykket kunde gaa over Scenen som nu. Nu spilles dets fire Akter i samme bekendte Gadedekoration, hvori man næsten lader alle Holbergske Stykker foregaa, og hvad man lader hænde paa denne aabne Gade, trods enhver Fantasi. Naar for Eksempel i fjerde Akt Christoff og Jens giver sig til at drikke, sætter de sig paa det bare Gulv, det vil altsaa sige midt paa Gaden med en Brændevinsflaske imellem sig. Og naar Lucilia udskæider Pernille og efter Holbergs Forskrift kaster hende Papiret med Versene i Ansigtet, sker det saaledes, at Frøkenen aabner et Vindu i Husets første Sal og derfra taler ned til Kammerpigen paa Gaden. Hvor naturligt! Men se saa hen til, hvorledes Anstændigheden værnes paa det kgl. Teater og glem slige Bagateller: hvor Pernille og Lucilia slaar Vand over Tyboe og Stygotius, der ser man Pernille tage et Vandfad, i hvilket Lucilia fra en Kande hælder rent og klart Vand, og dette Vandfad tømmes blufærdigt over de uheldige Frieres Hoveder. Hvormegen Dyd gemmes ikke i denne Kande, som bevarer Tanken fra alt Smudsigt! Held den Stad, hvis Hovedscene ledes med en saadan Ind-